

Sygn. akt II Ka 167/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale prokuratora Joanny Ślesieńskiej

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2022 roku

sprawy (...)

oskarżonego z art. 178a§4 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 22 lutego 2022 roku sygn. akt II K 174/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 50 złotych oraz opłatę za to postępowanie w kwocie 180 złotych.

Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 167/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 22 lutego 2022r., sygn. akt II K 174/21

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. Błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, poprzez wadliwe ustalenie, że oskarżony R. P. dopuścił się zarzucanego mu czynu, w tym, że kierował samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, albowiem ustalenia te nie znajdują oparcia w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie,</p> <p>2. Obraza przepisów postępowania:</p> <p>a. Art. 7 k.p.k., która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, polegające na dowolnej, sprzecznej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego – zeznań świadka B. S., mimo że przynajmniej w części były nielogiczne oraz sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego (w części, gdzie świadek stwierdził, że jadąc swoim autem widział obracające się koła pojazdu oskarżonego, mimo że mało prawdopodobnym jest, aby będąc w ruchu takie zjawisko zauważyć a nadto w części, gdzie świadek zeznał, że widział profil osoby w samochodzie, ale nie widział ubrań, mimo że samochód w rowie głębokim na 1,5 metra i trudno jadąc z naprzeciwka, takie coś dostrzec), a nadto poprzez przyjęcie, że nawet jeśli oskarżony faktycznie był w pojeździe i świadek go tam widział, to z automatu oznaczać ma ,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

że prowadził przedmiotowy pojazd w miejscu publicznym, podczas gdy prawidłowa ocena materiału dowodowego sprawy prowadzi do wniosku, że oskarżony nie dopuścił się zarzucanego mu czynu,

b. Art. 4, 410 k.p.k., która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez nieuwzględnienie całości okoliczności ujawnionych w toku sprawy:

- faktu, że żaden ze świadków nie widział, aby oskarżony prowadził pojazd pod wpływem alkoholu oraz że na tę okoliczność nie ma żadnego innego dowodu,

- faktu, że oskarżony został ukarany mandatem karnym za niewskazanie prowadzącego pojazd, co dowodzi, że policja nie miała wiedzy kto prowadził pojazd oskarżonego a z pewnością nie miała podstaw sądzić, że to był oskarżony,

- faktu, że na miejscu nie ujawniono kluczyków do samochodu, co oznacza że oskarżony nie mógł go prowadzić a nadto, że funkcjonariusze nie zabezpieczyli przedmiotowego pojazdu i nie sprawdzili, czy auto było jezdne oraz czy silnik był ciepły, co powoduje, że nie ma podstaw do tego, aby przypisać oskarżonemu sprawstwa,

c. art. 5 k.p.k., która miała wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez naruszenie zasady domniemania niewinności oraz poprzez nie powzięcie przez Sąd uzasadnionych wątpliwości, co do sprawstwa oskarżonego i nie rozstrzygnięcie ich na jego korzyść,

3. Naruszenie przepisów prawa materialnego – art. 178a § 4 k.k., art. 13 kk, 15 § 1 kk poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe

	<p>zastosowanie, polegające na braku analizy zachowania oskarżonego pod kątem znamion czynu zabronionego, zamiaru jego usiłowania, odstąpienia od dokonania,</p> <p>4. Rażącej niewspółmierności - surowości orzeczonej kary, podczas gdy w okolicznościach niniejszej sprawy wystarczająca byłaby kara łagodniejsza.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art. 7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.). Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.</p> <p>W wywiezionej apelacji skarżący obrońca próbuje dać prymat wyjaśnieniom oskarżonego a negować pozostały materiał dowodowy, w szczególności w postaci zeznań świadka B. S. i funkcjonariuszy policji K. J. i K. B.. To właśnie w szczególności te dowody - Sąd I instancji</p>		

uznał słusznie za wiarygodne i stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Nie ma wątpliwości, iż oskarżony kierował pojazdem w stanie nietrzeźwości.

Wbrew twierdzeniom skarżącego – Sąd Odwoławczy nie dopatrył się znacznych, istotnych z punktu widzenia sprawstwa oskarżonego R. P. rozbieżności czy nieprawidłowości w zeznaniach świadka B. S.. Świadek ten konsekwentnie, na każdym etapie postępowania zarówno przygotowawczego jak i sądowego wskazywał na sprawstwo oskarżonego R. P.. Z zeznań świadka już w chwili zdarzenia wynika wprost, iż oskarżony oświadczył mu, że „gdyby nie pił to by do rowu nie wjechał” (k.1). ponadto świadek czuł od oskarżonego woń alkoholu. Powyższe okoliczności przedstawił na miejscu zdarzenia funkcjonariuszom policji tj. K. J. i K. B.. Zeznania świadka B. S. były w pełni wiarygodne, świadek ten nie miał żadnego interesu w tym, aby bezpodstawnie obciążać oskarżonego, narażając się przy tym na udział w czynnościach procesowych i poświęcając własny czas na wielokrotne przesłuchania. Sąd meriti dokonał więc w pełni trafnej oceny tych zeznań.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 178a § 4 kk pozostają podnoszone przez obronę kwestie ukarania mandatem karnym czy brakiem kluczyków do samochodu, skoro osobowy i rzeczowy materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwalał ponad wszelką wątpliwość na przypisanie oskarżonemu sprawstwa. Ponadto

oskarżony nie był przeszukiwany pod kontem tego, czy posiadał przy sobie przedmiotowe kluczyki od samochodu marki M.. Twierdzenie, że nie ujawniono tych kluczyków na miejscu i oskarżony nie mógł prowadzić tego pojazdu jest więc nadużyciem i nadinterpretacją materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie.

Wobec ustaleń sądu rejonowego całkowicie chybiony był także zarzut obrazy przepisów prawa materialnego. Nie może być mowy o jakimkolwiek usiłowaniu i dobrowolnym odstępieniu, skoro oskarżony prowadził pojazd – jak sam stwierdził – gdyby był trzeźwy to nie wjechałby do rowu.

Kontrola instancyjna nie wykazała, by wymierzona oskarżonemu R. P. 8 miesięcy pozbawienia wolności była karą rażącą niesprawiedliwą, tj. zbyt surową lub zbyt łagodną. Nie budzą również wątpliwości Sądu orzeczone wobec oskarżonego środki karne. Sąd orzekający wziął pod uwagę przy wymiarze kary wszystkie dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k., w tym również okoliczności dotyczące oskarżonego, tak łagodzące jak i obciążające. Obrona zdaje się pomijać fakt wysokiej społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego oraz umniejsza stopień uporczywości działania oskarżonego, a rolę sądu przy wymiarze kary jest również eliminowanie poczucia społecznego przyzwolenia w zakresie pewnej kategorii czynów. W ocenie Sądu odwoławczego, kara pozbawienia wolności w orzeczonym wymiarze oraz środki karne spełnią w stosunku do oskarżonego cele wychowawcze.

Wobec powyższego zarzuty skarżącego stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu orzekającego.	
Wniosek	
- zmiana zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego R. P. od popełnienia zarzucanego mu czynu i uchylenie rozstrzygnięć dotyczących orzeczenia środków karnych, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji skarżącego, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia.	

1OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	PODLEGAJĄCE
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

0.11.	Przedmiot utrzymania w mocy
0.1 Sprawstwo i wina oskarżonego oraz orzeczone kara i środki karne	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sprawstwo i wina oskarżonego oraz orzeczone kara i środki karne nie budzą wątpliwości	
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot i zakres zmiany
0.0.1XXXXX	
Zwięźle o powodach zmiany	
XXXXX	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
1Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 636 §1 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wobec nieuwzględnienia apelacji, zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 50 złotych oraz opłatę w kwocie 180 zł.

1PODPIS
Robert Rafał Kwieciński

0.11.3. Granice zaskarżenia	
------------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina ,sprawstwo , kara		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# Zmiana